

Euro či koruna? Bývalý viceguvernér ČNB Mojmír Hampl: „Je velkým požehnáním pro naši zemi, že máme autonomní měnovou politiku a vlastní měnu. Platí to v dobrých časech, ale tím spíše ve špatných“

- CZ24 News | 26. května 2020

ČESKO: Česká koruna zaznamenala v posledních třech měsících značné oslabení. Podle spolku Pulse of Europe, pro občany to znamená měsíční ztrátu o téměř 2400 Kč. Nicméně za doby koronavirové krize je národní měna naopak velkou výhodou, říká ekonom a bývalý viceguvernér ČNB Mojmir Hampl.

Již koncem února česká koruna začala své oslabení. V březnu se proces značně zrychlil a během třech týdnů měna České republiky propadla ze 25,34 Kč (3. března) na 27,81 Kč (24. března) za euro. Po dobu dvou posledních měsíců národní měna mírně posílila a v pátek měla hodnotu 27,21 Kč za euro.

Na slábnoucí hodnotu koruny poukázal dobrovolnický spolek Pulse of Europe - Czech Republic, který ve svém facebookovém příspěvku poznamenal, že aktuální kurz koruny snižuje kupní sílu průměrného českého měsíčního platu o 2414 Kč. Spolek proto založil petici, ve které českou vládu vyzývá k zahájení přípravy přijetí eura v České republice. Má podle aktivistů přispět občanům a společnostem v úsporách a posílit pozici Česka v Evropě.

Sputnik se obrátil na bývalého viceguvernéra ČNB a nyní finančního analytika KPMG doktora Mojmirá Hampla s prosbou ohodnotit tento záměr a snahu aktivistů o přípravu na přechod k celoevropské měně. „Je velkým požehnáním pro naši zemi, že máme autonomní měnovou politiku a vlastní měnu. Platí to v dobrých časech, ale tím spíše ve špatných. Měnová politika je jako dodatečný tlumič, který pomáhá snižovat dopad šoků vnějších i vnitřních,“ poznamenal ekonom a publicista Ing. **Mojmír Hampl**, MSc., PhD.

Česká koruna je v oblibě u zahraničních investorů

O přínosu vlastní měnové politiky také hovořil ekonom a publicista Lukáš Kovanda. Ve svém komentáři pro Parlamentní listy mimo jiné uvedl, že současné slábnutí koruny je ve velké míře výsledkem její předchozí značné „překoupenosti“ neboli velkého zájmu o ni, který vznikl jako důsledek intervenčního režimu České národní banky a rostoucího rozpětí mezi korunovými a eurovými úroky. Podle Kovandy si ČNB na rozdíl od Řecka a Itálie může dovolit své úroky zvednout, protože nepotřebuje zachraňovat státní pokladnu a banky před krachem.

Mimo jiné, česká koruna se těší stabilně dlouhodobému zájmu ze strany zahraničních investorů. Tak, podle Kovandy, investoři na koruně inkasovali vyšší úrok, než jakého by se dočkali na euru a navíc po letech umělého intervenčního oslabování české měny spekulovali na jejím dalším zhodnocení.

„Koneckonců právě měnová politika a oslabení kurzu nás vytáhlo z poslední recese v letech 2011-13, bez vlastní měny bychom tak dobrá poslední léta nezažili. To vše samozřejmě platí i pro

koronavirovou krizi - vlastní měna je výhodou," řekl pro Sputnik Mojmír Hampl.

Svůj názor dříve také potvrdil, kde uvedl, že poptávka po zavádění eura v současnosti není ani na straně běžných obyvatel. Podle experta na finance možnost vykonávat vlastní měnovou politiku se Česku za poslední roky vždy vyplatila. Jako příklad zmínil intervence ČNB, které měly za cíl udržet kurz eura na 27 Kč.

Půjčka pro vystoupení z EU?

Na skutečnost, že české ekonomice se vede dobře, nedávno poukázal premiér Andrej Babiš, když nesouhlasil s návrhem hlavy Evropské komise von der Leyenové na směřování finanční pomoci v boji proti koronakrizi především k nejvíce postiženým státům. „Bylo by nespravedlivé, kdybychom kvůli tomu, že jsme byli úspěšní, byli penalizováni," prohlásil český premiér. Podle Babiše by si EU neměla peníze půjčit jako celek, kvůli absenci ručení za půjčku.

K tomu dodal, že Česká republika by neměla doplácet na to, že na rozdíl od jiných zemí je po jejích dluhopisech poptávka. S dotačním fondem na obnovení hospodářství států nejvíc postižených pandemií přišla německá kancléřka Angela Merkelová a prezident Francie Emmanuel Macron.

Návrh nezískal podporu ani u bývalého europoslance Hanse-Olafa Henkla. Pro britský Express řekl, že v době koronavirové krize by Itálie měla hledat finanční podporu u svých bohatých občanů, nikoliv u EU. Kvůli prohloubení hospodářských rozdílů mezi jižními a severními členy EU politik také hovořil o vhodnosti vystoupení Itálie z EU: „Spíše než aby si italští politici půjčovali peníze z jiných zemí a na riziko jiných zemí, Německo by mělo poskytnout štědrý dar výměnou za Itálii opouštějící eurozónu, a Itálie by se měla vrátit ke své vlastní měně (Nová Lira)!" Tímto by podle něho měla italská centrální banka devalvovat svou měnu, aby se znovu stala konkurenceschopnou, čímž by dostala ekonomiku zpět na své vlastní nohy.